

Wspieranie wychowawczej roli rodzica - asertywność

Konspekt pedagogizacji rodziców:

1. Asertywność wobec dzieci

1. Przedstawienie prezentacji multimedialnej „Asertywność wobec dzieci”.
2. Definicja: „Asertywność” to pełne, bezpośrednie, stanowcze i spokojne wyrażanie swoich uczuć, poglądów i postaw wobec innych osób, w sposób respektujący uczucia, poglądy i postawy tych osób.
3. Rodzaje zachowań rodziców wobec dzieci:

Zachowanie rodziców w stosunku do dzieci może być:

- uległe (bierne)
 - nieasertywne (agresywne)
 - asertywne
4. Zachowanie rodziców wobec dziecka powinno być oparte na:
 - szczerości i otwartości, konkretnym i bezpośrednim sposobie bycia, spokojnym i naturalnym odnoszeniu się do dziecka,
 - umiejętności słuchania,
 - chęci zrozumienia dziecka,
 - traktowania dziecka z szacunkiem.
 5. W stosunku do dzieci nie wolno nam:
 - ukrywać swoich uczuć,
 - „owijać w bawełnę”
 - „chować się za czyimiś plecami” (np. współmałżonka),
 - Poniżać i obrażać dziecko, znęcać się fizycznie i psychicznie nad dzieckiem.
 6. Jeżeli musisz dziecku odmówić:

- zacznij od wyraźnego stwierdzenia „nie”, podaj krótką informację o swoich zamiarach, krótko wyjaśnij powód swojej odmowy.

7. Odmawiając nie tłumacz się i nie usprawiedliwiasz nadmiernie:

- nie sprawiaj wrażenia, że zmienisz zdanie,
- nie atakuj i nie krzycz na dziecko.

8. Jeżeli denerwuje Cię zachowanie dziecka:

etap 1: Zaczynaj od poinformowania dziecka o tym, co Ci przeszkadza w jego postępowaniu wobec Ciebie. Zrób to jak najszybciej, aby nie dopuścić do nagromadzenia gniewu.

etap 2: Jeżeli irytująca Cię sytuacja nie ulega zmianie, wyraż swoje uczucia a nawet gniew, ale bez ranienia dziecka.

9. Jeżeli chcesz okazać dziecku uczucia pozytywne:

rada 1: mów w sposób otwarty i bezpośredni to co czujesz,

rada 2: wyraż swoje uczucia w sposób osobisty,

rada 3: używaj komunikatów typu „ja”.

Komunikat typu „ja” – to informacja o moich uczuciach, zamiarach. Ja jestem podmiotem.

10. Jak wymieniać poglądy jeżeli na dany temat masz inną opinię od dziecka:

wskazówka 1: ujawnij rozbieżność opinii,

wskazówka 2: streść krótko, ale bez złośliwości opinię dziecka i zaprezentuj własną,

wskazówka 3: jeżeli nie rozumiesz stanowiska dziecka dopytaj go o szczegóły dotyczące jego opinii,

wskazówka 4: wymień poglądy, pamiętając o tolerancyjnym podejściu do innego punktu widzenia

- prezentując swoje opinie nie przedstawiaj ich tak jakby były faktami,
- nie wymieniaj poglądów w sprawach, w których nie stać Cię na tolerancyjne podejście do innego punktu widzenia,
- nie atakuj dziecka za jego poglądy lecz koncentruj się na problemie.

Nie ma gotowej „recepty” na dobre wychowanie dzieci, bo każde dziecko jest inne.

Warto jednak pamiętać o tym, aby:

- Szanować dziecko i wymagać szacunku dla innych.
- Codziennie spędzać trochę czasu ze swoim dzieckiem.
- Nie gderać zbyt często.
- Nie zbywać pytań dziecka byle czym.
- Raczej nagradzać, niż karać nigdy nie karać w sposób brutalny fizycznie oraz przy innych.
- Być konsekwentnym w egzekwowaniu wymagań. Nie dawać sprzecznych lub niejasnych poleceń. Nie rozpieszczę nadmiernie dzieci dając wszystko, co im się zamarzy.
- Nie dominować nadmiernie, pozwalać dziecku rozwijać się i popełniać błędy. Dawać dobry przykład. Być przyjacielem dziecka, a nie jego wrogiem.
- Kochać i okazywać swoje uczucia dziecku.
- Nie udawać doskonałego i nieomylnego. Umieć przyznać się do błędu oraz nie bać się słowa „przepraszam”.
- Dawać dziecku czas do namysłu, kiedy ma się do czegoś ustosunkować.
- Nie ranić poczucia własnej wartości dziecka mówiąc, że jest złe lub głupie, bo zły lub głupi może być tylko jego uczynek.

Jeżeli traktujesz swoje dziecko jak własność lub niewolnika, nie zdziw się kiedy zobaczysz, że tak samo traktuje innych.

